

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 4. februārī iesniedza Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosopi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proionton un Trevira GmbH par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2021. gada 29. novembra rīkojumu lietā T-741/20, Advansa Manufacturing u.c./Komisija

(Lieta C-77/22 P)

(2022/C 165/40)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosopi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proionton un Trevira GmbH (pārstāvji: D. Haverbeke, L. Ruessmann un P. Sellar, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Dralon GmbH un Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto rīkojumu un
- atzīt apelācijas sūdzības iesniedzēju prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts daļēji atcelt Komisijas 2020. gada 25. septembra paziņojumu “Pamatnostādnes par atsevišķiem valsts atbalsta pasākumiem saistībā ar siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu pēc 2021. gada”⁽¹⁾, par pieņemamu vai
- pakārtoti, atcelt pārsūdzēto rīkojumu, pamatojoties uz to, ka Vispārējai tiesai esot bijis jāatliek lēmuma par pieņemamību pieņemšana līdz prasība tiks izskatīta pēc būtības, un
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā to izskatītu pēc būtības, un
- piespriest atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējiem šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus un
- lēmuma par tiesāšanās izdevumiem saistībā ar tiesvedību Vispārējā tiesā pieņemšanu atlikt, līdz tā pilnībā pabeigs izskatīt šo prasību.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza divus pamatus.

Pirmais pamats: nepietiekams pamatojums.

- Vispārējā tiesa neesot izpildījusi savu pienākumu sniegt pietiekamu pamatojumu. Pirmkārt, pārsūdzētā rīkojuma 34.–48. un 49.–51. punktā Vispārējā tiesa neesot aplūkojusi argumentus, ko tai ir iesnieguši apelācijas sūdzības iesniedzēji, un neesot konstatējusi tajā izskatāmās lietas faktus. Otrkārt, tā neesot paskaidrojusi, kādēļ tikai tie Komisijas lēmumi, kas pieņemti saskaņā ar kādu konkrētu sekundāro tiesību aktu, var tieši skart apelācijas sūdzības iesniedzējus. Tas attiecas uz pārsūdzētā rīkojuma 38. punktu.

Otrais pamats: Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, nospriežot, ka apelācijas sūdzības iesniedzēji netika skarti tieši.

- Vispārējā tiesa atsauca uz pastāvīgo judikatūru, minot tieša skāruma kritēriju pasūdzētā rīkojuma 26.–30. punktā. Kā daļa no tieša skāruma kritērija Vispārējai tiesai ir jāizvērtē apstrīdamā akta saturs, raksturs, mērķis un būtība, kā arī faktiskais un tiesiskais konteksts, kurā tas ietilpst. Vispārējā tiesa, neveicot iepriekš minēto vērtējumu, esot pieļāvusi tiesību kļūdu, izvērtējot LESD 263. pantā paredzēto “tieša skāruma” prasību. Tas attiecas uz pārsūdzētā rīkojuma 34.–48. punktu. Vispārējā tiesa esot radījusi situāciju, kurā apelācijas sūdzības iesniedzēji tiek atstāti bez jebkādiem tiesību aizsardzības līdzekļiem. Neievērojot un pienācīgi nepiemērojot tieša skāruma kritēriju, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu.

Pakārtoti, Vispārējai tiesai esot bijis jāatliek lēmuma par pieņemamību pieņemšana līdz prasība tiks izskatīta pēc būtības.

- Vispārējās tiesas Reglamenta 130. panta 7. un 8. punktā ir prasīts, ka Vispārējai tiesai, ja to pamato īpaši apstākļi, ir jāatliek lēmuma par iebildi par nepieņemamību pieņemšanu līdz galīgā lēmuma taisīšanai, un jānosaka jauni termiņi turpmākajām procesuālajām darbībām. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šie īpašie apstākļi pastāv, kad lēmuma pieņemšanu ir nepieciešams atlikt, lai nodrošinātu pareizu tiesvedību.
- Vispārējai tiesai esot bijis jāizvērtē apstrīdētā akta raksturs, saturs un konteksts, lai noteiktu, vai tas apelācijas sūdzības iesniedzējus skāra tieši. Šī iemesla dēļ ir nepieciešams aplūkot akta būtību un vai ar to dalībvalstij tiek uzlikti neatkarīgi tiesiski pienākumi. Šis vērtējums pārklājoties ar pirmo pamatu attiecībā uz prasību pēc būtības un kas attiecas uz Komisijas kompetences neesamību pieņemt apstrīdētā akta I pielikumu. Neatliekot lēmuma pieņemšanu par Komisijas iebildi par nepieņemamību līdz Vispārējā tiesa būs uzklusējusi argumentus pēc būtības, tā esot pārkāpusi Reglamenta 130. panta 7. un 8. pantu.

(¹) OV 2020 C 317, 5. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 9. februārī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) – Papier Mettler Italia S.r.l./Ministero della Transizione Ecologica (già Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare), Ministero dello Sviluppo Economico

(Lieta C-86/22)

(2022/C 165/41)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pamatlietas puses

Prasītājs: Papier Mettler Italia S.r.l.

Atbildētājas: Ministero della Transizione Ecologica (già Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare), Ministero dello Sviluppo Economico

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 114. panta 5. un 6. punkts, kā arī Direktīvas 94/62/EK (¹) 16. panta 1. punkts, kā arī Direktīvas 98/34/EK (²) 8. pants neļauj piemērot tādas valsts tiesību aktus kā tie, kas paredzēti apstrīdētajā starpministriju dekrētā, ar kuriem aizliedz laist tirgū vienreizējās lietošanas iepakojumu maisījumus, kas ražoti no bioloģiski nenooārdāmiem materiāliem, bet atbilst pārējām Direktīvā 94/62/EK noteiktajām prasībām, ja dalībvalsts šādu savu tiesisko regulējumu, kas satur par Kopienas tiesību aktiem stingrākus tehniskos noteikumus, nav paziņojusi Eiropas Komisijai iepriekš, bet gan tikai pēc pasākuma pieņemšanas un pirms tā publicēšanas?
- 2) Vai Direktīvas 94/62/EK 1., 2. panta, 9. panta 1. punkts un 18. pants, kas papildināti ar Direktīvas II pielikuma 1., 2. un 3. panta noteikumiem, ir interpretējami tādējādi, ka tie liedz pieņemt tādas valsts tiesību aktus, ar kuriem aizliedz laist tirgū vienreizējās lietošanas iepakojumu maisījumus, kas ražoti no bioloģiski nenooārdāmiem materiāliem, bet atbilst pārējām Direktīvā 94/62/EK noteiktajām prasībām, vai turpretim valsts tiesību aktos noteiktos papildu tehniskos noteikumus var attaisnot, pamatojot tos ar mērķi nodrošināt pastiprinātu vides aizsardzību, eventuāli ņemot vērā atkritumu savākšanas problēmu īpašo raksturu dalībvalstī un pašas valsts nepieciešamību īstenot šajā saistītajā jomā paredzētās Kopienas saistības?
- 3) Vai Direktīvas 94/62/EK 1., 2. panta, 9. panta 1. punkts un 18. pants, kas papildināti ar Direktīvas II pielikuma 1., 2. un 3. panta noteikumiem, ir interpretējami tādējādi, ka tie veido skaidrus un precīzus noteikumus, kas paredzēti, lai aizliegtu jebkādu kavēšanu, lai laistu tirgū maisījumus, kas atbilst direktīvā noteiktajām prasībām, un veicinātu iespējami nesaderīga valsts tiesiskā regulējuma nepiemērošanu, ko veic visas valsts struktūras, tostarp valsts pārvaldes iestādes?